

Alguns volcans de El Salvador

El Salvador és l'estat més petit d'Amèrica Central i el més densament poblat. Té 21.041 Km². Està situat al vessant del Pacífic i és l'únic país de la regió que no té costes al mar del Carib. Limita a l'oest amb Guatemala, al nord i a l'est amb Honduras, també a l'est amb Nicaragua i al sud amb l'oceà Pacífic. En el territori del Salvador es poden distingir quatre regions: els Andes centreamericans, l'altiplà central, la serralada de la costa i la plana costanera. Els Andes centreamericans (o sierra madre del Salvador) ocupa el nord del territori, a la frontera d'Honduras on hi ha el pic del Pital, de 2.730 m, que constitueix l'altitud màxima del país. L'altiplà central és la regió més poblada amb una altitud mitjana de 600 m. L'altiplà està tancat al sud per la serralada de la Costa, d'origen volcànic. El Salvador té en el seu territori molts volcans actius i de gran bellesa els quals estan relativament a prop del Pacífic. Als seu peus i sobre les seves faldes, hi ha grans plantacions de cafè. Els més importants són:

1.- Chingo, la meitat del qual és de Guatemala,	1.775 m
2.- Apaneca,	1.816 m
3.- Santa Ana o Lamatepec	2.365 m
4.- Izalco, conegut com "El Faro del Pacifico"	1.910 m
5.- San Marcelino o Cerro Chino	1.200 m
6.- San Salvador,
Boquerón o Quezaltepeque	1.960 m
7.- Guazapa,	1.420 m
8.- San Vicente,	2.182 m
9.- Tecapa,	1.594 m
10.- Usulután,	1.450 m
11.- San Miguel o Chaparrastique	2.130 m
12.- Conchagua,	1.243 m
13.- Conchagüita,	570 m

Per explicar una mica la meua visita i les ascensions a alguns dels volcans relacionats, he extret trossos del diari personal del viatge realitzat per les festes de Nadal a Honduras (veure butlletí anterior) i al Salvador:

Dia 28.-A mesura que ens anem acostant a El Salvador es van veient més pins i a vegades, un paisatge més sec. Arribem a la duana hondurenca del Amatillo. Els tràmits són molt lents i, quan acabem, hem de passar el pont del riu, a peu. A la duana de El Salvador la mateixa història. Tornem a pujar a l'autocar, i es continua el viatge. Passem pel costat del volcà San Miguel el qual m'agradaria pujar un dia d'aquest però no en tinc cap informació. Després de passar un parell de colls, s'arriba a les envistes del volcà San Vicente un altre que també m'agradaria pujar. Cap allà les 2h. arribo a San Salvador però encara tinc temps d'anar a Santa Ana, que és la segona ciutat del país, per ser allà ja demà per anar cap al Cerro Verde on hi ha els volcans Cerro Verde, l'Izalco i el Santa Ana. Aquest últim el més alt del país.

Dia 29.- Vaig a l'estació del bus. Surt el primer a les 8h., m'assec al costat de la finestra per anar contemplant el paisatge, bonic i ple de bosc. També es veu al fons el llac Caotepeque que deriva de la paraula nàhuatl qoatepec que vol dir muntanya de culebres. Arribo a Cerro Verde a 2/4 de 10 i a l'entrada del parc et fan inscriure. L'indret és molt bonic però fa un dia força núvol. Camino fins a la garita d'informació en la qual em pregunten si vull anar al Santa Ana o bé al Izalco. No pots pujar-hi pel teu compte. Has d'anar acompanyat de guies i també de policia perquè, diuen, que "hay asaltos i robos de bandidos".. L'excursió cap al Santa Ana surt a les 11h. i mentrestant faig temps fent una excursió petita pels voltants del Cerro verde. Hi ha un mirador sobre el llac però avui hi ha boira i no es veu res. A les 11h. sóc a informació per la sortida cap al cràter del volcà Santa Ana o Lamatepec que amb els seus 2.365 metres és el volcà més alt de El Salvador. L'excursió és, com he dit, obligatòriament guiada i amb policies. És una caminada curta. Primer es baixen uns docents metres des del Cerro Verde fins a un coll i després s'enfila la pujada, força dreta, fins dalt del cràter. Potser uns tres o quatre-cents metres de desnivell per entre mig de terra volcànica, atzavares (magüeis) i altres plantes. Està força núvol per a veure panoràmica però el fons del cràter i tota la volta es veuen força bé. És impressionant!. Més del que em pensava abans de pujar-hi. És molt fondo, té força diàmetre i té unes bones fumaroles. Demà tornaré a venir a Cerro verde per pujar l'Izalco el qual es veu preciós.

Dia 30.- Quan arribo altre cop a Cerro verde. Com que fa bo i encara falta una mica per a les 11h. vaig cap al mirador del llac que ahir estava tapat i avui puc veure'n la vista perfectament. Faig una fotografia i torno cap a la garita d'informació. Els policies, abans de començar a caminar, adverteixen molt seriosament, al nombrós grup que la caminada és d'unes 4 hores i que la pujada a l'Izalco de 1.910 metres és més dreta i complicada que la del Santa Ana. Primer baixem del Cerro Verde, uns 250 metres de desnivell a través d'un bosc molt bonic i amb alguna clariana que ens deixa veure l'Izalco al davant, tot gris i ben impressionant. Quan som a baix al coll i a sota el volcà, ens cal esperar una bona estona per a agrupar-nos i començar a pujar. Com sempre, amb un policia al davant i un altra al darrera. Els dos policies es criden l'un a l'altre però com que ja ens veuran durant tota la pujada, tirem amunt amb un guia i un policia. De cop i volta, ens diuen que ens ajupim i que estiguem quiets i, immediatament, se sent un soroll fort i es veu un núvol d'abelles que ve cap a nosaltres. Cal deixar-les passar sense moure'ns. Amb això no m'hi havia trobat mai! Quan ha passat tot, continuem amunt i quan ja som a pocs metres del cràter veiem a una gent que treu el cap per